

STATSMAXIM, --'im, m. 3. Se *Statsgrundsats*.

STATSMEDEL, n. 3. pl. En stats inkomster.

STATSMINISTER, --ni'ss't'r, m. 2. pl. — *istrar*. En af de högsta embetsmännen i en stat, som har högsta ledningen af någon viss gren utaf statens styrelse. — 2) (i vissa länder) Minister för någon af de inre förvaltningsgrenarna (i motsats till Kabinettsminister).

STATSOBLIGATION, ståtsåbligatschón, f. 3. Se *Statspapper*.

STATSORSÄK, f. 3. Se *Statsskäl*.

STATSPAPPER, n. 3. Af en stats regering utgifven, å innehafvaren lydande, räntebärande skuldförbindelse, grundad på ett upptaget statslån.

STATSREGEL, f. pl. — *reglor*. Se *Statsgrundsats*.

STATSREGLERING, f. 2. Det beslut, hvarigenom rikets ständer bestämma anslagen för rikets behof och anvisa medel till deras betäckande. — *Ss. S-sförslag*.

STATSRELIGION, ståtsrelijón, f. 3. Den religion, hvilken en stat erkänner som den herrskande, d. v. s. såsom den, hvilken i statsinrättningarna har förträdet framför alla andra.

STATSRESON, --ón, m. 3. Se *Statsskäl*.

STATSREVISION, ---schón, f. 3. 1) Granskning af statsverkets, bankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning, som emellan riksdagarna anställas af de personer, rikens ständer dertill utsett. — 2) Samteliga dessa rikens ständers ombud.

STATSREVOLUTION, ----tschón, f. 3. Se *Statshvälning*.

STATSRÖDER, n. 3. (fig.) Statens styrelse.

STATSRUM, n. 3. Praktrum, som endast vid ceremonier och högtidliga tillfällen begagnas.

STATSRÅD, n. 3. o. 5. 1) (dekl. 5) Regeringskanselj, bestående af de högsta embetsmännen i en stat, och hvilken det tillkommer att med sina råd bistå den regerande fursten i statens styrelse. — 2) (dekl. 3) Ledamot af en sådan regeringskanselj.

STATSRÄTT, m. 3. Lära om statens inre förhållanden, d. v. s. om förhållandena mellan styrelsen och de styrda, om förvaltningens organisation, m. m.

STATSSÄK, f. 3. Se *Statsärende*.

STATSSEKRETERARE, m. 3. Embetsman, som tillförene stod i spetsen för en statsexpedition, föredrog i statsrådet dithörande ärenden, och var konungens ansvarige rådgifvare för de till hans expedition hörande mål. [-sekr—.]

STATSSKRIFT, f. 3. Se *Statshandling*.

STATSSKULD, f. 3. Skuld, hvary en stat häftar.

STATSSKÄL, n. 3. Skäl af politisk beskaffenhet. — *Syn.* Statsorsak, Statsreson.

STATSSTRECK, n. 3. Se *Statsskupp*.

STATSSYSTEM, ståtsstäm, n. 3. Flera stater, betraktade såsom ett helt, i afseende på inbördes förhållanden till hvarandra.

STATSTIDNING, f. 2. Tidning, som utgifves af en stats regering, innehållande offentliga tillkännagifvanden om regeringsbeslut, legala annonser, m. m. d.

STATSUTGIFT, f. 3. Utgift i och för det allmännas räkning i en stat.

STATSUTSKOTT, n. 3. Det af rikens ständers utskott, som handlägger ärenden rörande statsregleringen och riksgäldskontoret.

STATSVAGN, m. 2. Praktvagn, som endast II.

brukas vid offentliga statsceremonier och högtidliga tillfällen.

STATSVERK, n. 3. Kronans ställning i afseende på inkomster och utgifter. *S-ets inkomster, behof*.

STATSVETENSKAP, f. 3. Se *Statslära*.

STATSÄD, m. sing. Säd, som gifves arbetare i stat.

STATSÄRENDE, n. 3. o. 4. Ärende, som är föremål för regeringens handläggning i en stat.

STATTORPARE, m. 3. Torpare, som ej har torp, utan blott stat.

STATUERA, v. a. 1. (lat. *Statuere*) Stadga, förordna, fastställa. *S. exempel*, se *Exempel*. — *Statuerande*, n. 4.

STATUR, -úr, f. 3. (lat. *Statura*) Kroppsställning, växt.

STATUT, -út, n. 3. Stadga, i synnerhet för ett sällskap; förordning.

STATY, -y', m. 3. (lat. *Statua*) Bildstod.

STEARIN, --i'n, n. sing. (af grek. *Stear*, talg) Genom pressning renad talg.

STEARINLJUS, --i'njus, n. 3. Ljus, tillverkadt af stearin.

STEARINSYRA, f. 1. Se *Talgsyra*.

STEG, n. 3. 1) Hvardera fotens flyttning, då man går. Säges äfven i fråga om djur. *Taga långa, korta s. Gå med hastiga, stora, långsamma, säkra, rätta s.* (Fig.) *S. för s.*, gradvis, smått om smått. *Jag gör ej ett s. därför*, vill alls icke verka därför. *Göra första s-et till förlikning*, vara den förste, som visar sig böjd till eller gör förslag om förlikning. *Första s-et till lycka*, början dertill. — 2) Längden emellan begge fötterna, då man tagit ett steg. Räknas vanligen till en aln. *Det är ej mer än hundra s. dit*. — 3) Säges äfven om de olika sätten att taga stegen i dans. — 4) Se *Fotsteg*, 3. — 5) (på trampmaskiner) Smalt bråde, hvarpå man stiger. — 6) Hvarje liten afsats, hvarpå man stiger i en trappa; äfv. pinne i en steg. — 7) (boktr.) Hvarje af de smala, långa stycken af hårdt trä, som läggas emellan på de ställen af formen, hvilka vid aftryckningen skola blifva hvita. — 8) (fig.) Åtgärd. *Icke veta, hvad s. man skall taga. Mått och s.*, se *Mått*. — 9) (i musik) Afståndet ifrån ett ställe på notliniesystemet till det närmast högre eller djupare.

STEGANOGRAFI, --någrafi, f. 3. (gr.) Konsten att skrifva med hemliga skriftecken. [-graphi.]

STEBÜGEL, se *Stigbygel*.

STEGE, m. 2. pl. *stegar*. (af *Stiga*) 1) Redskap att stiga upp eller ned på, bestående af tvenne parallella smala trän med pinnar emellan. *Stiga upp, ned på en s.* — 2) Se *Torkstege*. — 3) Sidosprötena på en arbetsvagn. — *Ss. Stegpinne*.

STEGEL, stég'l, n. 3. Hjul, hvarpå en rådbräkad förbrytare fästes. *Döma till s. och hjul*, att steglas.

STEGFORMIG, a. 2. Som har formen af en steg.

STEGHJUL, n. 3. Ett hjul i gången på ett ur, hvilket öfverför pendelns eller orons regulerande verkning till det öfriga verket.

STEGKÄRRA, f. 1. Kärra med stegar på sidorna.

STEGLA, v. a. 1. Fästa på stegel. *Dömd att halshuggas och s-s.* — *Steglande*, n. 4. o. *Stegling*, f. 2.

STEGLITSA, stégl'it'sa, f. 1. (t. *Stieglitz*) Bekant sångfågel, med svarta vingor och en stor